

“ఇదేం ధర్మ సత్రం అనుకున్నారా? కుదరదు.” చెప్పి తలుపు మూసేసాడు ఆ ఇంటి యజమాని.

రాజు మూడో ఇంటి తలుపు తట్టాడు. చేతిలో లాంతరుతో తలుపు తెరచిన ఆ ఇంటి యజమాని వాళ్ళ గురించి తెలుసుకోగానే ఆహ్వానిస్తూ చెప్పాడు.

“భోజనం అరగంటలో సిద్ధం అవుతుంది. ఈలోగా ఈ లాంతరు తీసుకెళ్ళి బావి దగ్గర స్నానం చేసిరండి. పడుకుని రేపు వెళ్ళండి.”

మర్నాడు రాజు ఆ ముగ్గురిని పిలిపించి మొదటివాడితో చెప్పాడు.

“అతిథులెవరో, దొంగలెవరో తలుపు తీసి చూడకుండానే నిర్ణయించి, అందర్నీ అనుమానించే నువ్వు నా దేశంలో వుండటానికి అర్హుడివి కావు. వెంటనే నా దేశాన్ని విడిచి వెళ్ళిపో. లేదా మరణ శిక్ష తప్పదు.”

రెండో వాడికి డబ్బిచ్చి చెప్పాడు.

“ఇంకెన్నడూ అతిథులతో వ్యాపారం చేయక. వాళ్ళని ఆదుకో.”

తనకి ఆశ్రయం ఇచ్చిన మూడో వ్యక్తితో చెప్పాడు రాజు.

“నీలాంటి వారి వల్లే దేశాభివృద్ధి జరిగేది. ఇకనించి నువ్వు ప్రభుత్వానికి ఎలాంటి పన్నులూ కట్టనవసరం లేదు.”

‘మన దగ్గరే వుంచుకుంది మనది కాదు, ఇతరులకి ఇచ్చింది మనది’ అన్న ఆధ్యాత్మిక సూత్రానికి ఈ కథ మంచి ఉదాహరణ.

90. దేవుడి దయ విలువ

ఒకతను మరణించాక యమధర్మరాజు దగ్గరకి వెళ్ళాడు. తను చాలా పుణ్య కార్యాలు చేసానని, తనని స్వర్గానికి పంపమని కోరాడు.

“నువ్వు చేసిన మంచి పనులు చెప్పు. నీకు వంద పాయింట్లు వస్తే నిన్ను స్వర్గానికి పంపుతాం.” చెప్పాడు యముడు.

“సరే. నేను ఏబై ఏళ్ళ క్రితం వివాహం చేసుకున్నాను. ఆ తర్వాత ఎన్ని మంచి అవకాశాలు వచ్చినా నిజాయితీగా జీవించాను తప్ప ఆఖరికి నా మనసు ద్వారా కూడా ఎలాంటి తప్పు చేయలేదు.” చెప్పాడు అతను.

“అది అద్భుతం. ఆ పుణ్యం వల్ల నీకు మూడు పాయింట్లు లభించాయి. ఇంకా?” అడిగాడు యముడు.

“నిత్యం హనుమంతుడి గుడికి వెళ్ళి హనుమాన్ చాలీసాని రోజుకి పదకొండు సార్లు చదువుతాను.”

“ఈ పుణ్యం వల్ల నీకు రెండు పాయింట్లు లభించాయి. తర్వాత?” అడిగాడు యముడు.

“నేను నా పాతబట్టలన్నీ మా ఊళ్ళోని అనాధ శరణాలయానికి ఇస్తూంటాను.”

“బావుంది. నీకు మరో రెండు పాయింట్లు లభించాయి.”

“ఇంత పుణ్యం చేసినా నాకు పట్టుమని పది పాయింట్లు కూడా రాలేదు. ఇక నేను స్వర్గానికి వెళ్ళాలంటే దేవుడి దయ మీద ఆధారపడాలి.” నిస్పృహగా చెప్పాడు అతను.

“మహాద్భుతం! ఆ మాటలకి నీకు వంద పాయింట్లు లభించాయి. నువ్వు స్వర్గానికి వెళ్ళుచు.” చెప్పాడు యముడు వెంటనే.

91. బహుమతి

రంగారావు నాస్తికుడు. స్వయంకృషి మీద తప్ప అతనికి దైవం మీద, ఆయన కృప మీద నమ్మకం లేదు. అతని పుట్టిన రోజుకి ఓ మిత్రుడు జేబులో పట్టే ఓ భగవద్గీతని ఇచ్చి చెప్పాడు.

“బస్ కోసం వేచివున్నప్పుడు, లేదా క్యూలో వేచి ఉన్నప్పుడు సమయం వృధా కాకుండా దీన్ని చదువుతూండు. అలా మొత్తం ఓ సారి చదివాక నీకు ఇది నచ్చకపోతే దీన్ని చెత్త డబ్బాలో పడేయి.”

ఆ రాత్రి అతని మిత్రుడు భగవద్గీతని బోధించిన కృష్ణుణ్ణి ‘రంగారావులో దేవుడి మీద నమ్మకం కలిగించమని’ మనస్ఫూర్తిగా ప్రార్థించాడు.

మర్నాడు ఉదయం రంగారావు కూరల బండిలోని కూరలని కొనడానికి బయటకి వచ్చినప్పుడు గుర్తు తెలియని ఇద్దరు వ్యక్తులు అతని మీద కాల్పులు